

عنوان مقاله:

استفاده از بارشهای بیشینه برای برنامه ریزی مدیریت خشکسالی (مطالعه موردی حوضه آبریز میناب)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی بررسی راهکارهای مقابله با کم آبی و خشکسالی (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هوشنگ قائمی - عضو هیئت علمی سازمان هواشناسی کشور

هادی میرابوالقاسمی - کارشناس ارشد مهندسی مشاور آب خاک تهران

سعید مر - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ذخیره سازی آب در یک سال و استفاده از آن در سال یا سالهای بعد که اصطلاحاً مدیریت برون سالی (Carry over) نامیده شده از جمله روشهای مناسب برای مدیریت منابع آب در اقلیمهای خشک و نیمه خشک است. در این روش مدیریت، از طریق تحلیل داده های بیشینه و حالتیهای استثنایی پدیده هایی نظیر بارش و رواناب، توان تولید آب در یک منطقه محاسبه و ارزیابی شده و بر مبنای آن راهکارهای مدیریتی و اجرایی تعریف می شود. در این مقاله بارشهای متوسط و بیشینه شامل متوسط سالانه، متوسط 24 تا 96 ساعته، تحلیل بارشهای 48 ساعته و بیشترین بارش ممکن (PMP) در حوضه آبریز رودخانه میناب برآورد شده و از طریق مقایسه نتایج، توان تولید آب این حوضه توسط بارشهای استثنایی ارزیابی شده است. نتایج به سدت آمده نشان می دهند که علیرغم وجود تواتر خشکسالی در این حوضه، توان تولید آب در آن قابل توجه بوده و در صورت فراهم آوردن امکانات ذخیره سازی و اقدامات مدیریتی مفید، بخشی از مشکلات خشکسالی در آن قابل رفع خواهد بود. حوضه آبریز میناب با وسعت حدود 45000 کیلومتر مربع با اقلیم خشک جنب حاره ای، بخشی از حوضه آبریز اصلی خلیج فارس و دریای عمان با وسعت حدود 452100 کیلومتر مربع بوده و به عنوان زیر حوضه نمونه از این حوضه آبریز انتخاب شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/14407>

